

NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE A

Túto dogmu vyhlásil pápež Pius IX. pre katolícku Cirkev 8. decembra 1854. Táto dogma spočíva v tom, že Panna Mária v okamihu svojho počatia pod srdcom svojej matky svätej Anny, bola nedotknutá dedičným hriechom. Preto aj dnešná slávnosť nesie titul: „*Nepoškvrnené počatie Panny Márie.*“ Prijat' ju, je povinnosťou každého katolíka. O štyri roky neskôr sa vo francúzskych Lurdoch Panna Mária zjavovala mladému dievčaťu Bernadete Subirusovej a pri jednom zo zjavení jej povedala svoje meno. „*Ja som Nepoškvrnené počatie.*“ Istotne každý z nás poznáme tzv. Zázračnú medailu. Mnohí ju nosíme buď na krku, alebo niekde pri sebe. Udalosť sa stala v Paríži v kláštornej kaplnke, keď sa aj tam Panna Mária zjavila reholnej sestre Kataríne Labouré. Zjavila sa jej v bielom rúchu, v modrom plášti a so závojom na hlave. Okolo postavy sestrička videla a čítala takýto nápis: „*O Mária bez poškrvny hriechu počatá, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.*“ Najkrajšia symbolika zjavenia sa prejavila v tom, že z otvorených rúk Panny Márie žiarili svetelné lúče. Tieto lúče znamenajú, že Nepoškvrnená Panna chce svojimi rukami rozdávať svoju pomoc, a to najmä veriacim, ktorým záleží na kráse duše a čnostnom živote. Pred niekoľkými dňami som sa vrátil z Mexika, a to z najznámejšieho pútnického miesta Guadalupe, kde sa Panna Mária zjavila v roku 1531 Indiánovi Juanovi Diegovi a predstavila sa mu ako: „*Nepoškvrnená panna Matka pravého Boha.*“ Celé stáročia na všetkých konciloch sa rokovalo o vyhlásení tejto dogmy, ale nikdy k tomu pre rôzne námietky nedošlo, až konečne v roku 1854.

A my teraz touto slávnosťou pozdravme našu nebeskú Matku a pokúsme sa zamyslieť, čo pre nás znamená táto slávnosť. Keď sa dnes pri svätej omši pozorne započúvame do čítaní, tak nám zaznieva najmä prvé čítanie z Knihy Genezis, ktoré nám opisuje ženu Evu, ktorá od Pána Boha dostala posväcujúcu milosť, ktorú si mala natrvalo zachovať, ale pod jednou podmienkou. Jej podstata spočívala v tom, že sa nedopustí žiadneho hriechu, a to najmä neposlušnosti voči Pánu Bohu. Vieme, že túto posväcujúcu milosť stratila práve neposlušnosťou a najmä pýchou, lebo chcela byť taká ako Boh. Lenže túto krásu duše nestratila len pre seba, ale pre celé ľudské pokolenie, až do skončenia sveta. Tento následok jej pádu nazývame dedičným hriechom, z čoho vyplýva, že všetci jej potomkovia prichádzajú na svet bez milosti posväcujúcej.

Lenže nebeský Otec miluje aj svoje poblúdené deti. Hneď v raji prisľúbil prvým ľuďom, že diablove skazonosné dielo napraví víťazný potomok jednej ženy. Tento predpovedaný víťazný potomok je Ježiš Kristus a predpovedaná žena je Panna Mária a to takto: „Ako s Adamom pri neposlušnosti voči Bohu spolupracovala Eva, tak s Ježišom pri poslušnosti voči Bohu spolupracovala Mária. Keď anjel v Nazarete oznámil Márii, že je to Božia vôľa, aby sa stala matkou Božieho Syna, ktorý sa chce stať človekom, Mária sa sklonila pred Božou vôľou a v hlbokkej poslušnosti povedala anjelovi pamätné slová: «*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova!*» A touto svojou poslušnosťou Mária prispela k tomu, že sa Boží Syn stal človekom, aby napravil skazonosné diablove dielo. Pre toto nesmierne dielo ľudskej záchrany Pán Boh urobil to, čo dovedy neurobil a ani odvtedy neurobí, keď Pannu Máriu uchránil od dedičného hriechu a jej dušu naplnil milosťou posväcujúcou.

Ozaj, dajme si otázku: „Čo je milosť posväcujúca?“ V modlitbe Zdravas Mária sa ďalej modlíme slová: «**milosti plná...**» tak, ako ju pozdravil anjel. Pri tomto pozdrave je dobré uvedomiť si, že aj my sme dostali milosť posväcujúcu, a to pri sviatosti krstu. Lenže tento výraz „milosť“ nás moc nenadchýna, lebo toto slovo sa už veľmi málo v bežnej reči používa. Ešte ho môžeme počuť v súvislosti s väzňom, že dostal od prezidentky milosť, teda prepustenie z väzenia. Ale v teológii má slovo „milosť“ iný význam. Čo je posväcujúca milosť? Je to krása duše, ktorou ma Boh obdaroval, a to

preto, aby ma urobil svojim milovaným synom alebo dcérou, aby prebýval v mojej duši a aby ma tak mohol prijať k sebe do nebeského kráľovstva.

Dúfam, že som dostatočne vysvetlil zmysel aj hodnotu dnešnej slávnosti. Preto si zamilujme viac ako doteraz posväcujúcu milosť ako krásu našej duše, ako nesmiernu Božiu lásku k nám, a preto prosme Pannu Máriu, aby nám pomáhala milosť posväcujúcu si stále v srdci uchovať, lebo to je pravý zmysel nášho kresťanského života.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.